

men jeg er fuldstændig overbevist om, ja, jeg er vis paa, at netop de uegamerede Læger, som for Tiden have den største Virkfomhed, og med Hensyn til hvilke det har været mest magtpaaliggende for Samfundet at kunne pøe Kontrol, vilde meget godt være i Stand til at føre denne Protokol, som der er Spørgsmaal om i § 7.

Ploug: Jeg beder om Forladelse, jeg har ikke sagt, at den ærede Minister vilde indrette en Kontrol, der var Humberig; men jeg har sagt, at i Pragis vil den blive et Skin, og det ligger ligefrem deri, at det ikke er muligt for de autoriserede Læger eller Distriktslægerne af de Optegnelser, som de uautoriserede Læger kunne give, eller af den Dom, de fælde om Sygdommen, at faae en bestemt Forestilling om, hvad Sygdommen virkelig har været. De kunne naturligvis nok kontrollere, hvorledes den uautoriserede Læge har behandlet Sygdommen, men hvilken Sygdommen har været, kan han ikke angive i sin Journal, og det kunne de altsaa ikke vide. Netop denne Omstændighed bevirker, at de ikke kunne bedømme, om det er de rette eller ufadelige eller farlige Lægemidler, der ere anvendte. Deri ligger Kontrollens Utilstræffelighed, og naar de Kontrollerende ofte mærke, at en Gjæring, som er paalagt dem, ingen Nytte gjør, og at de aldeles ikke kunne komme efter Sandheden, kan Ingen forhindre dem i, at de blive fløve eller ligegyldige ved at udføre denne Gjæring. Det kan den ærede Minister ikke, hvor mange og hvor skarpe Instruer han end udsteder. Det er intet Nytt, hvad jeg her siger — det giver jeg det ikke ud for —, men der er omtrent sagt det Samme af Sundhedskollegiet i dets Betænkning, og det forekommer mig, at det maa være indlysende for Enhver.

Justitsministeren: Jeg skal dertil svare, hvad jeg tidligere har udtalt, at det ikke er en Fordring, der stilles til disse undersøgende Læger, at de gennem Protokollerne skulle komme til at danne sig en bestemt og klar Mening om, hvad den paagældende Person har feilet. En saadan Fordring stilles naturligvis ikke til den undersøgende Distriktslæge, og det vilde være vanøitigt at stille den, men hvad jeg antager, at en Læge, der undersøger disse Protokoller, vil kunne gjøre, er at danne sig en Mening om, hvorvidt der foreligger Noget, der kunde indeholde en virkelig og fornøftig Anledning til at begynde at anstille nærmere Undersøgelse i den Retning; og jeg veed i det Hele ikke, hvorledes de ærede Medlemmer og det ærede Udvalg, som foreslaa Straffebestemmelser, der skulle komme til Anvendelse ikke blot paa autoriserede, men ogsaa paa uautoriserede Læger i de Tilfælde, at der er begaaet aabenbare Feil eller udvist Uvidenhed, Forsømmelse og Skødesløshed, anvendt skadelige eller farlige Midler osv., mene, at disse Straffebestemmelser overhovedet skulle kunne

komme til Anvendelse, naar der ikke skulde kunne oplyses Noget, navnlig ogsaa ved Forklaringer, som de paagældende uautoriserede Læger selv give om de Kure, som de have bragt i Anvendelse. Mener man overhovedet, at der kan blive Spørgsmaal om noget Straffeanfvar, saa forekommer det mig uimodsigeligt, at man netop ved Indførelsen af disse Protokoller tilvejebringer et Materiale, som i den Henseende vil have sin Betydning.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig en Bemærkning overfor den ærede 5te Landthingsmand for 7de Kreds (S. Pederfen). Jeg skal ikke komme tilbage til Hovedspørgsmaalet; thi det er jo tilstrækkelig accentueret, at Grunden, hvorfor Udvalget ikke har forsøgt paa at ændre de Kontrolbestemmelser, der indeholdes i Lovforslaget, er den, at Udvalget er af den Mening, at man idet Hele taget ikke kan naae Maalet ad den Vej. Men det Par Ord, jeg vil rette til den ærede Landthingsmand, er med Hensyn til det Punkt, han berørte allerede ved første Behandling, nemlig, at der burde være en lignende Forpligtelse for de autoriserede Læger til at føre Bøger over de Sygdomme, de behandle, som der foreslaas for de uautoriserede Læger, og at ogsaa de burde være underkastede Kontrol ved disse Bøgers Efterfyn osv. Det er en Lante, som har været under Omtale i Udvalget, men vi kom, efter hvad enhver af os kunde skjønne og ogsaa tilbels efter, hvad jeg har søgt at erfare ved at spørge mig for hos Sagkyndige, til det Resultat, at det er en Fordring, som ikke kan opstilles lige over for de autoriserede Læger. Det, at forlange af en autoriseret Læge, at han skal føre en saadan Protokol, som her er omtalt, over hvert eneste Sygdomstilfælde, han har under Behandling, menes at være en Fordring, der ikke lader sig gennemføre i Virkeligheden, navnlig naar man tænker sig en Læge i en stor By, som løber omkring fra Dør til Dør, og maaste tilfer 30—40 Syge om Dagen, af hvilke det maa bemærkes, at en stor Del maaste blot lider af mindre Sygdomme, Forkølelssygdomme og deslige. Det stod derfor for os som en Foranstaltning, det ikke kunde nytte at tænke paa at udføre overfor de autoriserede Læger. Hvad i det Hele angaar Kontrolforholdsregler overfor Lægerne enten af den Art, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Ploug) nævnte, eller andre, saa stod det som Noget, Udvalget ikke godt kan tage Initiativet i, og desuden som et Emne, der hænger sammen med hele Medicinalordningen her i Landet, som jo her ikke foreligger til Drøftelse i sin Helhed.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Forinden Afstemningen bemærker jeg blot, at der ikke i noget Tilfælde,